

۱- حذف همزة

نکته: در این اختیار فقط به واژه‌هایی که **ا** یا **آ** دارند توجه می‌کنیم.

$$\text{ا} = \text{ء}$$

$$\text{سر} \text{ا} \text{ فکنده} = \text{سر} \text{ء} \text{ فکنده}$$

$$\text{در} \text{آ} \text{ مد} = \text{در} \text{ء} \text{ مد}$$

پس واژه‌های زیر را با توجه به این نکته، می‌توان به دو شکل زیر خواند:

دانش **ءا** موز
دا نش **ءا** موز
دا **ن** شا موز

دست **ء** نداز
داز دست **ءن** داز
داز دس **تن** داز

خوش **ءا** واژ
واز **ءا** خُش
واز شا خُ

بد **ء** ندام
دام **ءن** بد
دام دن بد

راه آسان پیدا کردن اختیار

۲- تغییر هجای کوتاه به بلند

۱ ابتدا وزن شعر را از طریق گوش به دست می‌آوریم.

۲ در صورتی که نکته‌های استثنایی زیر را ندیدیم هجای کوتاه شعر را می‌شمریم.

۳ اگر از تعداد هجای کوتاه وزن اصلی شعر، هجای بیشتری به دست آوردیم این اختیار به کار رفته است.

نکته‌های استثنایی

۱ شعر با رکن فعلاتن آغاز شود:

فعلاتن فعلاتن فعلن

فعلاتن مفاعلن فعلن

اگر در رکن آغازین به جای فعلاتن، فاعلاتن آورده بود، هجای نخست را کوتاه حساب می‌کنیم.

۲ اختیار ابدال در شعر به کار رفته باشد. در جایی که ابدال به کار رفته است، هجای بلند ابدال شده را دو هجای کوتاه به حساب می‌آوریم.

مثال:

- U U - - U U - - U U ← وزن شعر

- U U - - U U - - U - ← اختیار شاعری

برای شمارش هجاهای کوتاه، این هجا را کوتاه تصور می کنیم.

مثال:

- U U - - U U - - U U ← وزن شعر

- - - ← اختیار شاعری

برای شمارش هجاهای کوتاه، این هجای بلند را دو هجای کوتاه تصور می کنیم.

به نام خداوند جان و خرد
کزین برتر اندیشه برنگذرد

بیت بالا بر وزن «فعولن فعولن فعولن فعل» است.

همان طور که می بینیم در این وزن چهار بار از هجای کوتاه استفاده شده است. با این نتیجه به سراغ تقطیع شعر می رویم. اگر در هر مصراج بیش از چهار هجای کوتاه به کار رفته باشد، یقیناً از اختیار بلند تلفظ کردن هجای کوتاه استفاده شده است.

الگوی هجایی												
—	U	—	—	U	—	—	U	—	—	U	—	—
رَد	خِ	نُ	جا	دِ	وَنَ	دَا	خُ	مُ	نَا	بِ	—	U
—	U	U	—	U	—	—	U	U	—	U	—	—
رَد	ذِ	نَگ	بر	شِ	دِي	رَن	تَّ	بر	زِين	كِ	—	U
—	U	—	—	U	—	—	U	—	—	U	—	—

در مصراج نخست، دو بار از این اختیار استفاده شده است. چون که شش هجای کوتاه در این مصraig دیده می شود.

۳- تغییر هجای بلند به کوتاه

شرایط استفاده از این اختیار:

- ۱ بیتی که این اختیار را دارد باید از واژه‌ای استفاده کند که مصوّت «و» و «ی» داشته باشد.

گیسو آبرو ابرو
ساقی کشتی باقی

- ۲ پس از این واژه‌ها باید حتماً مصوّت کوتاه یا بلند آمده باشد.

ساقی بگو ✗ ساقی بی من ✓
آهو ببین ✗ آهو بی دل ✓

در مثال‌هایی که می‌بینید می‌توان از این اختیار استفاده کرد، **واج میانجی** دیده می‌شود.

- ۳ واژه‌های تک‌هجایی مثل **مو، رو، گو، جو** در این اختیار نمی‌گنجند ولی واژه‌ی **سو** استثنای است.

کوتاه تلفظ کردن مصوّت بلند

این اختیار فقط در جایی صورت می‌گیرد که مصوّت‌های بلند (ی) و (و) به کار رفته باشد، ولی چند نکته‌ی مهم را در این مورد باید در نظر داشت:

۱ این دو مصوّت هرگز نباید صدای صامت بدهنند.

وادی	کشتی	ساقی	✓	ی
پیاپی	ری	می	✗	
آبرو	گیسو	آهو	✓	و
ناو	درو	خسرو	✗	

۲ مصوّت‌های بلند (ی) و (و) باید در پایان واژه آمده باشند.

باقي	سینی	شاهی	✓	ی
میزان	باریک	پاییز	✗	
پارو	هیاهو	لیمو	✓	و
گور	روزگار	سوزن	✗	

بعد از این دو مصوت نباید صامت بیايد. ۳

ساقی یاقوتی بدہ	کشتی آنجا	گاهی از	✓	ی
ساقی بگو	کشتی ببر	گاهی بین	✗	
آهوي دل	گيسوی تو	ابروی او	✓	و
آهوکشی	گيسو بُر	ابرو بین	✗	

مصوت‌های بلند (ی) و (و) در صورتی می‌توانند کوتاه تلفظ شوند که پس از این مصوت‌ها؛ «همزه»، «کسره‌ی اضافه»، و یا صامت «ی» بیايد.

ساقی از آن بادهی منصو——وردم در رگ و در ریشهی ممن صوردم	همزه
شب تار است و ره وادی ایمن در پیش آتش طور کجا، موعد دیدار کجاست؟	کسره‌ی اضافه
ساقی یاقوتی شربابت را بریز کور بادا چشم بدخواه مریض	صامت (ی)

در تمام موارد بالا مصوت بلند (ی) به ضرورت وزن تبدیل به هجای کوتاه می‌شود. یعنی به ترتیب واژه‌های رنگی در بیت‌های بالا به این شکل خوانده می‌شوند.

	فاعلن صورِ دم	مفتعلن بادهی مت	مفتعلن ساقِ یزان	بیت نخست
فعلن در پیش	فعلاتن دِی ایمن	فعلاتن تُ ره وا	فعلاتن شب تار اس	بیت دوم
	فاعلن را بریز	فاعلاتن تی شربات	فاعلاتن ساقِ یاقو	بیت سوم

شکل هجایی اختیارات شاعری

هجایی پایانی

اگر $\xrightarrow{\text{X}}$

اگر $\xleftarrow{\text{X}}$

(U) | - - U U
| - - U -

فَعِلنْ

U U

مفتعلن

U -
- U

وزنی

زبانی

مرد افکن

-- U -

- - -

فاعلاتن

-- U -

X - U -

آهوى من = مفتعلن

- U U -

- U + -
U

هر بی سر و پا یوسف کنعان شدنی نیست

مفعولٌ مفاعيلٌ مفاعيلٌ فعون

مفعول مفاعيل مفاعيل فعولن														
نیست	نی	د	ش	غان	کن	ف	س	یو	پا	ر	س	بی	هـ	
X	-	U	U	-	-	U	U	-	-	U	U	-	-	

گیر کردم ته بنبست جنون

فعلن فعلاً تـن

من به اندازه‌ی تن‌ها، تنها

فَعَالَاتُنْ فَعَالَاتُنْ

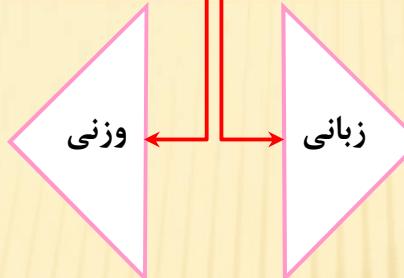
فعلاتن فعالاتن قَعِّلَن									
ها	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ
ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ
ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ

ساز دلم گوش کن بساز با من دمی

مفتعلن فاعلن، مفتعلن فاعلن

مفتعلن فاعلن، مفتعلن فاعلن																				
م	ي	د	ه	ن	م	ب	أ	س	ز	ع	ك	ن	ش	و	ل	م	د	ه	ن	س
م	ي	د	ه	ن	م	ب	أ	س	ز	ع	ك	ن	ش	و	ل	م	د	ه	ن	س

مثال اختیارات شاعری

روز و شبم را به هم آمیختم

مفتعلن مفتعلن فاعلن

مفتعلن مفتعلن فاعلن										
—	U	—	—	U	U	—	—	U	U	—
—	U	—	—	U	U	—	—	U	U	—
تم	خ	میں	ما	ہ	بے	را	بہ	ش	ز	رو

به یاد بچگی‌ها صندلی را بکش از زیر پایم تا بخندیم

مفاعيلن مفاعيلن فعون

مفاعيلن مفاعيلن فولن									
—	—	U	—	—	—	U	—	—	U
را	لى	ذ	صـن	ها	گـي	چـه	بـچـه	ـدـ	ـيـاـ
—	—	U	—	—	—	U	—	—	U

آن آهوي سيهچشم از دام ما برون شد

مفعول فاعلاتن، مفعول فاعلاتن